

[Arne Melchior]

Grünbaum, en Heinesen, en Camre, en Anker Jørgensen, en Ritt Bjerregaard, en Svend Jakobsen, en Kjeld Olesen og Erling Olsen, ja, og dig ikke at forglemme – undskyld, det måtte jeg ikke – og en Erling Jensen, en Bernhard Baunsgaard, en Aase Olesen, en Chr. Christensen, en Inge Krogh, en Erhard Jakobsen og lille mig selv, vi er altså dem, der vil piske de svage og forfølge de handicappede. Det er en greuelpropaganda, som man skal holde op med.

Læser man og lytter man til socialministerens redegørelse her i dag, kan man selvfølgelig konstatere, at der er ting, der mangler, men det skal også siges, at den er mangesidig, og at det, der er redegjort for i socialministerens tale, tyder på betydelig opfindsomhed og engagement i bestræbelsen for at hjælpe de grupper, det drejer sig om. Og derfor kan der naturligvis ikke komme en dagsordensmæssig afslutning på den debat, uden at dette påskønnes og ikke blot og bart tages til efterretning.

Jeg kan forsikre om, at CD mener, at de intentioner, der lå ved lovenes vedtagelse, de udtalelser, der blev fremsat, og de ord, der står i betænkningen, skal der leves op til, og det vil der blive gjort. Men det undrer mig altså stadig, at denne debat ikke har taget sigte på det i sit indhold, i sin formulering, som man egentlig gerne ville, men at det drejede sig, som man har nøjedes med at skrive, om handicapåret. Hvad handicapåret angår, finder jeg ikke, der kan rettes nogen som helst kritik imod regeringen for mangel på foretagsomhed, for mangel på hengivenhed og engagement.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Jeg vil faktisk gerne takke hr. Arne Melchior for talen, ikke så meget det sidste som noget af det, der blev sagt i starten. Jeg betragter det som en udstrakt hånd fra hr. Arne Melchior, når hr. Arne Melchior går ind i den tankegang, fru Nathalie Lind har påbegyndt, nemlig om vi ikke kunne se at finde de penge et andet sted.

Jeg vil takke for, at vi har fået den dialog og den åbning, for det var det, vi håbede på. Jeg kan i hvert fald for venstres vedkommende sige, at vi er parat til at finde de penge et andet sted, og vi vil gerne være med til at

samarbejde om at finde de 55 mill. kr. et andet sted, så vi kan friholde det område. Det vil jeg gerne takke CD for.

Anne Grete Holmsgård (VS):

I mange år har det store ideal i handicapdiskussionerne været formuleret i ordet »integration«. Næsten alle kan blive enige om, at en god og forebyggende handicappolitik består i, at de handicappede i videst muligt omfang integreres i det såkaldte normalsamfund, samt at det undgås, at de handicappede isoleres fysisk og psykisk. At de med andre ord får lige muligheder og lige adgang, som det er udtrykt i sloganet for FNs handicapår.

Nu kan integrering imidlertid være mange forskellige ting i realiteternes verden; det kan være den helt overfladiske integration på det såkaldte normalsamfunds præmisser, hvor formålet i vid udstrækning er at fjerne de produktive og raske indbyggerses dårlige samvittighed, så de kan sige: ja men vi gør faktisk en hel del.

Men det kan også være en integration, der tager udgangspunkt i de handicappedes situation og virkelig giver de handicappede de ekstraforanstaltninger, der er brug for, hvis de reelt skal opnå lige muligheder. Det drejer sig både om ekstra hjælpemidler til den enkelte og om en handicapvenlig planlægning af de fysiske omgivelser.

Når man ser sig omkring i dagens Danmark i det såkaldte velfærdssamfund, bliver det hurtigt tydeligt, at samfundet ganske enkelt ikke er indrettet på bare på normalt plan at give handicappede lige muligheder. Samtidig har vi et samfund, der i vid udstrækning producerer handicappede mennesker gennem dårligt og giftigt arbejdsmiljø.

Når man taler om handicappedes lige muligheder og lige adgang, er den kollektive trafik kun ét område, men et meget vigtigt område, fordi de fleste mennesker er afhængige af ordentlig transport for at kunne komme til og fra arbejde, for overhovedet at fastholde et arbejde og for at undgå social isolation.

De småforbedringer, der er blevet foretaget i den kollektive trafik, f. eks. HTs særordning for handicappede, er naturligvis et lille bitte lyspunkt, men det er meget lille. Den måde, den kollektive trafik er opbygget